

D'una altra banda, les resolucions 326, 796 i 866 coincidixen a l'hora d'exigir al govern central la inclusió en els pressupostos generals de l'estat de 2017 d'una línia o partida econòmica suficient per al finançament del transport públic metropolitana de l'àrea de València, i aixina ho hem fet.

Ja, en els primers dia d'octubre, abans que isqueren publicades les resolucions subsegüents al debat de política general, el conseller d'Hisenda i Model Econòmic i jo mateixa vam enviar una carta al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques demanant que en el projecte de pressupostos de 2017 figurara una partida per al finançament del transport metropolità de valència amb un import, almenys, com el que hi havia en els pressupostos generals del 2010, de 38 milions d'euros. La resposta del secretari d'Estat d'Administracions Públiques en aquell moment va ser que ho estudiaria.

Uns dies després, també en octubre, vaig remetre el ministeri d'hisenda les resolucions 326 i 796/IX; esta vegada, sense contestació.

I en novembre de 2016 vaig enviar dos cartes als ministres d'hisenda i funció pública, i de foment, arran de la resolució 866. I hem rebut resposta de l'actual secretari d'Estat de Pressupostos i Despeses del ministeri d'hisenda assenyalant que s'analitzaran les disponibilitats pressupostàries per a poder atendre la petició.

D'altra banda, i pel que fa a Alacant, Elx i Castelló, la Resolució 326/IX diu que el Consell avaluarà la conveniència de crear les autoritats de transport, i això és el que anem a fer.

Ses senyories saben que en novembre hem licitat la redacció de dos plans de mobilitat metropolitana sostenible per a les àrees de València, Alacant, Elx i Castelló, els quals estan actualment en fase d'adjudicació.

En eixe sentit, la nostra intenció és vore les conclusions a què arribem amb la redacció del pla de mobilitat metropolitana sostenible d'Alacant, d'Elx i el de Castelló i, a partir de ahí, i de l'experiència de l'Autoritat de Transport Metropolità de València, podrem determinar amb coneixement de causa les necessitats i la viabilitat d'autoritats en aquestes dos zones.

En qualsevol cas, entenem que, de manera ineludible, l'estat ha d'ajudar al finançament del transport públic de les àrees metropolitanes, com s'ha dit, a més, en la resolució 866 en esta cambra i, per tant, ja el Govern d'Espanya no té ningun motiu per a no concedir-nos aquesta subvenció, a l'igual que tenen altres ciutats, en una xarxa i una àrea metropolitana com és el cas de la de València. No crec que ja ens deguen demanar més deures. Pla de mobilitat metropolità sostenible, per una banda, i per una altra banda, la creació de l'Autoritat de Transport Metropolità, els dos condicionants en marxa. I, per tant, entenem que ja queda el tercer element, i fonamental, que és l'aportació econòmica del Govern d'Espanya, que esperem se produísca en el pressupost de l'any 2017. I si no, esperem que els grups parlamentaris esmenen eixe pressupost i que hi haja recolzament per part de tots els diputats i diputades valencians al mateix.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Anem a continuar amb la pregunta número 566, que formula la diputada Llum Quiñero, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, al conseller d'educació.

Senyora Quiñero, quan vullga.

La senyora Quiñero Hernández:

Vengo esta tarde a hablar de patrimonio, de obras de arte.

La alarma cundió en el Ayuntamiento de Castelló cuando descubrió el nuevo gobierno municipal que el ayuntamiento carecía de catálogo artístico y que su listado estaba sin actualizar y sin digitalizar.

Tras iniciar un proceso de investigación, que encargaron a la UJI, confirmaron que faltaban, según los datos precarios que tenían, faltaban 50 piezas de las contabilizadas, y en esa investigación fueron encontrando 200 piezas más que no estaban en ningún listado y, por supuesto, en ningún catálogo.

El asunto fue a la fiscalía y el resultado de aquella investigación fue que en la fiscalía se consideró que lo denunciado no revestía más envergadura, y concluyó que se trataba de un extravío o de una falta de rigor en los registros.

Además, el informe del fiscal, lo dio dándolo por bueno, dijo que antes del 2010, en la casa de cultura, las entradas y salidas de las obras de arte no se registraban.

Además, el fiscal señaló..., decía: «Próximamente aparecerá seguramente alguna de las obras cuyo paradero actualmente se ignora.»

Bueno, aunque eso es lo que dijo el fiscal, pues que conste mi respeto, pero no puedo compartirlo. Parece más bien que deja en manos de san Cucufato la situación del catálogo artístico, en este caso, del Ayuntamiento de Castellón.

Advertía también que «aunque se hubiera podido producir algún hurto, no existen –decía– indicios del mismo». También planteaba que ante la apropiación indebida de uno de los cuadros, tal vez, esculturas, monedas antiguas que se echan en falta, el autor o autora pudiera haber sido cualquiera de los cientos y cientos de personas que han prestado sus servicios al ayuntamiento.

Si la fiscalía no lo juzga como delito, lo cierto es que no podemos quedarnos a la espera de que este san Cucufato que nos ayuda tantas veces cuando se nos despistan las cosas, pues nos ayude a encontrar el patrimonio de nuestras ciudades, de nuestros pueblos, ¿no?, del pueblo valenciano.

El asunto no viene de nuevas. La prensa valenciana se hizo también eco hace unos meses, *El Mundo* y el *Levante*, de las múltiples obras de arte colgadas en las paredes de la residencia del antiguo conseller Blasco y de la que fuera directora del IVAM. Decía, hablaban de numerosas de esas piezas que eran

de artistas que casualmente habían expuesto también en el IVAM. La policía, unos meses después, también investigó el envío de obras del IVAM a casa de una de las hijas de este matrimonio tan tristemente famoso.

Y por si fuera poco, tenemos solo, por nombrar otro ejemplo de relieve, el asunto de la Fundación CAM, que lo tenemos muy cerca. ¿Qué pasa con sus fondos? ¿Se pueden consultar sus catálogos? ¿Dónde se pueden consultar?

Dentro de unos días, parte de la colección de arte contemporáneo de la CAM verá la luz estupendamente, y como una idea magnífica, en el Centro del Carmen.

Esas obras son patrimonio de nuestra gente, de nuestro pueblo. Obras conseguidas a lo largo de más de cien años -140 años- de existencia de diferentes cajas de ahorro que llegaron a ser..., a crecer, a ser el patrimonio, con una fundación, una obra social, que construyó también la vida cultural de nuestro territorio. ¿Dónde está ese catálogo?

Quiénes han estado cerca de la obra social de la CAM hablan de que el 80% del patrimonio ha quedado en manos del Sabadell, del Banco de Sabadell.

En el 2014, el Consell Valencià de Cultura realizó un informe sobre los fondos de las fundaciones y llamaba la atención a La Generalitat, señalando a esta como la primera institución destinada, como lo es, a velar, a garantizar la integridad de la propiedad del patrimonio cultural y de los bienes muebles e inmuebles de las cajas de ahorro y sus fundaciones.

El entonces director de la Fundación CAM hacía expedir su..., no se presentó a la comparecencia que le solicitó el Consell Valencià de Cultura. El informe que presentó el *consell* se presentó sin conocer el inventario de obras que quedaban en manos de la fundación, y de las que pagó el Banco de Sabadell por esas obras y por el conjunto de la caja de ahorros -de la CAM- un euro.

De Castelló a Alacant, de los ayuntamientos del PP a la bancarrota económico cultural...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Quiñonero, ¿concretamos?

La senyora Quiñonero Hernández:

...y la opacidad total respecto al patrimonio, están extraviados. A La Generalitat le concierne su cuidado y su custodia.

La pregunta es, señor *conseller*: ¿qué medidas ha pensado tomar la *conselleria d'educació* respecto a la protección y la seguridad del patrimonio cultural y artístico? (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Quiñonero.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, evidentment, a la diputada també pel seu interès pel patrimoni. Com pot estar ben segura, com a conseller de cultura també és un dels meus interessos i la meua preocupació, saber on estan les obres, i més, aquelles que són propietat del poble valencià i, per tant, que deuríem tindre especial protecció.

Del primer cas, a més a més, com a castellanenc, sé com ha funcionat el cas i vosté l'ha descrit molt bé. Així va ser, en l'entrada del nou govern, que vam detectar que no hi havia catalogació, que no s'havia fet un registre de l'inventari. No s'havia fet un inventari del patrimoni que havíem pagat entre tots els castellanencs i castellanenques i que, per tant, no sabia on estava. I va ser, efectivament, una gent de la Universitat Jaume I la que va testimoniar quines són les obres que no..., que no es sap on estan i que no consten a cap lloc.

Dir-li que és evident que l'Ajuntament de Castelló ha treballat molt bé (*inintel·ligible*) ... nova entrada. I estic segur que la regidora de Cultura, Vero Ruiz, podria explicar-li encara millor que jo el que han fet, però sí que han anat donant solució més enllà del que la fiscalia també ha determinat. Vosté ho ha dit, ¿no?, les obres s'ha de saber on estan, més enllà de si u puga dictaminar si és delictes o no.

De fet, el mateix ajuntament ha donat resposta i, ara mateix, ja tenen els equips tècnics per a poder catalogar i, per tant, a partir d'ara, no podrà seguir passant això. I l'ajuntament podrà seguir catalogant aquelles obres que puguen anar funcionant.

Pel que dia de la resta de patrimoni. Mire, nosaltres, com a conselleria, malauradament el que tenim..., no tenim les competències precisament pel que fa als espòlis. I, per tant, si és que hi ha hagut algun espòli, això és competència de l'estat. I hauré de demanar-li a l'estat que faja efectiva la seua competència i protegisca el patrimoni que puga estar espòliat.

Pel que dia a l'IVAM. És evident la nostra actuació. Des que vam arribar, ens vam personar en la causa directament. Pel que sabem, no s'ha gestionat precisament de la millor manera. I estem segurs que hem d'arribar fins al final i que les nostres actuacions han de ser en la línia de rescatar tot allò que puga ser per als valencians i les valencianes..., i si n'hi han obres, com ha eixit publicat en algun lloc, en altres llocs que no són els del propi IVAM, evidentment no només que se tornen, sinó que paguen les conseqüències aquells que ho han fet. I per això estem en l'acusació particular i per això estem apretant des de l'advocacia.

Nosaltres tenim competència per a aquelles obres que són propietat de La Generalitat i, per tant, hem de fer el patrimoni de la que és propietat de La Generalitat, i en això ho fem, i fem l'inventari, fem els catàlegs, les catalogacions que pertocuen i, evidentment, estem en contacte en el conjunt d'entitats que tenen patrimoni propi, per a veure quina és la seua vinculació al patrimoni general de La Generalitat.

El que ha dit de la Fundació CAM. Com vosté sap, nosaltres ja estem posant en valor eixos fons. En breu anem a

inaugurar una exposició en col·laboració de la Fundació CAM i el consorci de museus, que estem segurs que podran mostrar al conjunt del poble valencià quin ric patrimoni tenia la Fundació CAM. I el cert és que si n'hi ha algun indici del que vosté deia, nosaltres ens posarem en contacte, evidentment, en els patrons de la fundació per tal que ens determinen si ha hagut algun tipus de mala gestió del patrimoni i si realment el que vosté estava indicant ha ocorregut.

No li ha de cabre cap dubte que per a nosaltres que el patrimoni estiga controlat, que el patrimoni estiga ben catalogat, que estiga ben inventariat, que sapiguem on està i que estiga ben mantingut és un dels nostres objectius, i en això estem treballant. Per tant, ninguna negligència, tampoc als anteriors governants, ha de poder-se continuar fent. I, per tant, nosaltres ja estem treballant en eixe sentit i posant-li mesures a allò que està en la nostra competència.

L'IVAM, ja ho sap, ens hem personat, posant en valor el patrimoni també d'altres entitats, inclús de les que no participen via el consorci de museus, i acompanyant als municipis com, per exemple, l'Ajuntament de Castelló perquè el seu patrimoni estiga ben catalogat i puguem gaudir-ho tota la ciutadania.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Continuem les preguntes amb la il·lustre diputada Sandra Mínguez, que farà una pregunta al conseller d'educació, cultura i esports. Quan vosté vullga.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, senyories.

En primer lugar, dar las gracias a la plataforma de intérpretes de lengua de signos en ámbito educativo de la Comunidad Valenciana. Muchísimas gracias por asistir y estar aquí en esta pregunta.

Y ya lo he hecho en otras ocasiones, me encantaría de verdad, me encantaría que fueseis vosotras mismas las que estuviésteis aquí en la tribuna y pudieseís realizar la pregunta, pero no entendemos muy bien por qué, pero no se puede. Así que voy a leer literalmente lo que vosotras –la plataforma– queréis trasladarle al *conseller* de educación.

La figura del profesorado especialista intérprete de lengua de signos –ILS–, dependiente de la *conselleria d'educació* se introdujo en los centros educativos de la Comunidad Valenciana en el curso escolar 2003-2004, es decir, hace trece cursos.

El papel de las profesionales que desarrolla su labor en el ámbito educativo es ligeramente diferente al de las intérpretes que trabajan en otros ámbitos. Sus tareas incluyen, entre otras, interpretar de manera simultánea la lengua de signos a la lengua oral los contenidos impartidos por el profesorado, así como las intervenciones de los demás compañeros de clase; elaborar materiales y proporcionar horas de apoyo adicional al alumnado sordo; adaptar la interpretación a las características específicas del alumnado; fomentar la participación del alumnado sordo, que es muy importante, y facilitar su inclusión en la comunidad educativa.

Y la consolidación del servicio de intérpretes en los centros de referencia de alumnado sordo propició posteriormente un aumento progresivo de solicitudes por parte de las personas sordas del derecho al acceso a la educación en otros centros educativos y que se ampara en la normativa vigente.

Puesto que esta normativa es bastante imprecisa en cuanto a la forma de selección de estos profesionales y ante el aumento significativo en la contratación de profesorado especialista en los últimos años, se han producido algunos casos de arbitrariedad en la baremación y adjudicación de vacantes, donde debería primar... *(Sorolls)* Está bien.

El senyor president:

Senyor José Muñoz, sabemos que la pregunta és molt important i s'ha quedat impactat per la pregunta. *(Remors)* Però no li ha passat res, no? *(Pausa)*

La senyora Mínguez Corral:

Continuem, per favor?

El senyor president:

Ja sabem que és una persona molt ocupada i té altres responsabilitats, i esperem que no li passe res. *(Rient)* Ho tindrè en compte en el temps.

Continue vosté formulant la pregunta.

La senyora Mínguez Corral:

Gràcies, president.

Se han producido algunos casos de arbitrariedad en la baremación y adjudicación de vacantes donde debería primar el respeto a los principios de igualdad, mérito y capacidad. A consecuencia de esta necesidad de mayor regularización y estabilidad laboral y otros motivos relacionados con la mejora en la educación de las personas sordas, desde el colectivo de profesionales de interpretación de lengua de signos creamos la plataforma de intérpretes de lengua de signos en el ámbito educativo en la Comunidad Valenciana en octubre del 2015, con los siguiente fines: